

MUZIKAAL

ON STAGE

KYLIE MINOGUE - APHRODITE 'LES FOLIES'
17 maart 2011 - GelreDome, Arnhem

JEFF DUNHAM
Identity Crisis Tour 2011
6 april 2011 - Ahoy, Rotterdam

ROGER WATERS - THE WALL LIVE
8 & 9 april 2011 - GelreDome, Arnhem

MARCO BORSATO - 3DIMENSIES
Live in het GelreDome
7, 10, 11 & 13 mei 2011 - GelreDome, Arnhem

SADE
23 mei 2011 - Ahoy, Rotterdam

TOTO IN CONCERT
23 juni 2011 - Heineken Music Hall, Amsterdam

TAKE THAT PROGRESS LIVE TOUR
18 juli 2011 - Amsterdam Arena,

SYMPHONICA IN ROSSO
14, 15 & 16 oktober 2011 - GelreDome, Arnhem

Orkest laat publiek vanaf roltrap swingen

DEN HAAG - In de Bijenkorf in Den Haag klinken woensdag vrolijke noten vanaf de roltrap. Daar vindt een waar concert plaats door de hoornisten van het Residentie Orkest. Dat maakte het orkest donderdag bekend. Het zogenaamde roltrapconcert geeft de aftrap voor verscheidene optredens in het warenhuis. Ongeveer twee weken lang verwelkomt het orkest winkeland publiek op verrassende locaties, onder meer in drie etalages. Ook brengen een cellist en verschillende slagwerkers muziek ten gehore vanaf het bordes.

Album Oosterhuis gratis bij krant

ROTTERDAM - Het nieuwe album van Trijntje Oosterhuis wordt zaterdag gratis verspreid via het AD. Dat hebben de krant en platenmaatschappij EMI Music Netherlands woensdag bekendgemaakt. De krant komt uit in een eenmalige oplage van 750.000 exemplaren, normaal is dat 570.000 stuks op zaterdag. Het is voor zover bekend de eerste keer dat een nieuwe cd van een Nederlandse artiest gratis wordt uitgedeeld terwijl deze niet kan worden gekocht in de winkel of via internet. Het album Sundays in New York wordt, op verzoek van EMI en het AD, daarmee in een klap een van de best beluisterde nieuwe cd's van 2011.

Zanger Gerry Rafferty (63) overleden

LONDEN - De Britse zanger Gerry Rafferty is op 63-jarige leeftijd overleden. Dat heeft zijn dochter bekendgemaakt aan Britse media. Rafferty was enkele maanden geleden met leverklachten opgenomen in het ziekenhuis. Rafferty en jeugdvriend Joe Egan richtten in 1972 de band Stealer's Wheel op. Nog datzelfde jaar had de groep een grote hit met het nummer Stuck in the Middle. Drie jaar later viel Stealer's Wheel uiteen. In 1978 scoorde Rafferty een solohit met het nummer Baker Street. Rafferty werkte samen met grootheden als Eric Clapton en Paul McCartney. Zijn laatste album verscheen in 2000. De laatste jaren kwam Rafferty meer in het nieuws om zijn alcoholverslaving dan om zijn muziek. Rafferty werd in 1947 geboren in een voorstad van Glasgow in Schotland, als zoon van een alcoholistische mijnwerker. Zijn moeder Mary Skeffington probeerde koste wat kost te voorkomen dat de jonge Gerry door zijn vader zou worden mishandeld. Om zijn moeder te troosten schreef Rafferty later een naar haar vernoemd lied, dat verscheen op zijn eerste soloalbum Can I Have My Money Back (1972).

Het rijke muzikale leven van Erny Green 'Muziek is een tweede natuur van mij geworden'

De formatie Belly Says met Ernst Grevink tweede van links. Foto Lynn van Strien

Als iemand terug kan zien op een rijk muzikaal verleden, dan is het wel de uit Utrecht afkomstige liedjessmid Ernst Grevink, alias Erny Green. Op dit moment maakt hij landelijk furore met Belly Says, een band die stilistisch gezien balanceert op de scheidslijn tussen Americana en indie-rock. Die formatie is het logische vervolg op Polgate, Grevink's vroegere geesteskind waarmee hij de grenzen van Amerikaanse rootsmuziek verkende. Maar zijn muzikale ontwikkeling blijft nooit stilstaan en de muzikant ontdekt steeds nieuwe muzikale horizonten. Dit interview vindt plaats in een van de restaurants op het centraal station van Utrecht en dat is geen toeval, want op deze locatie stond Grevink jarenlang als straatmuzikant. En dat was een avontuur dat hij achteraf niet graag had willen missen. Hij was in die tijd een muzikale zwerver die uiteindelijk zelfs in Amerika belandde en daar over de vloer kwam bij onder anderen de legendarische singer-songwriter Townes Van Zandt.

Grevink komt oorspronkelijk uit de Achterhoek, maar verkaste naar Utrecht om daar moderne letterkunde te gaan studeren. Hij had tegen die tijd de muziek van Joy Division in zijn hart gesloten en zanger Ian Curtis werd zijn grote held en voorbeeld. „In de muziek van Joy Division werd echt iets gezegd, er was sprake van een verhaal en dat sloot natuurlijk heel goed aan op mijn studierichting. De teksten van Curtis waren voor mij hoogstaande poëzie.” Door zijn studie kwam het spelen in bandjes voor Grevink op een lager pitje te staan, maar dat wilde niet zeggen dat hij voor de muziek verloren was. „Integendeel. Ik begon als een gek liedjes te schrijven. Elke avond was ik daarmee bezig en het ene na het andere nummer rolde er moeiteloos uit.” Omdat hij als student voortdurend slecht bij kas zat, besloot Grevink op een dag met zijn gitaar de straat op te gaan om met zijn zelfgeschreven liedjes z'n financiële tekorten wat aan te vullen. „Ik had meteen de smaak te pakken. M'n studie heb ik nog wel afgemaakt, maar meteen daarna was ik fulltime straatmuzikant. Ik was helemaal gegrepen door het feit dat ik elke dag m'n eigen gang kon gaan en niets anders hoefde te doen dan zingen. Ik had verder niets aan m'n hoofd, want ik had een kamer van 150 gulden in de maand en over verzekeringen dacht ik niet na. In de zomer ging ik de terrassen af en dan had ik na een paar liedjes vaak al 40 gulden te pakken.”

TWEDE NATUUR

„In die tijd als straatmuzikant is zingen voor mij een tweede natuur gewor-

den,” vervolgt Grevink. „Net zoals als ademen. Je hebt het nodig. Ik bleef trouwens niet alleen in Utrecht, maar ging ook naar Berlijn. Samen met een straatmuzikant die ik in Utrecht had ontmoet. Overnachten deden we in kraakpanden. En ach, als je zo'n leven leidt, bouw je een heel netwerk aan geestesverwanten op en kun je overal terecht voor een hap eten of een overnachting. Een prachtig leven, maar toen ik richting de dertig begon te lopen, voelde ik dat ik zoets niet nog eens tien jaar vol zou houden. Dat zag ik aan de 'collega's' om me heen. Tanden die uitvielen en dat soort zaken. Want ja, je bent nergens tegen verzekerd en gaat nooit naar een tandarts.”

Een van zijn mooiste ervaringen als straatmuzikant was zijn trip door Amerika en Mexico. „Al was het daar heel moeilijk om geld te verdienen,” zegt Grevink achteraf. „In Mexico viel het nog wel mee: daar had je kroegjes waar je de hele avond in ruil voor een maaltijd en onderdak kon spelen.” In Nashville logeerde Grevink een paar dagen bij Townes Van Zandt, die hij eerder in Utrecht had leren kennen toen deze een tournee door Nederland maakte. „Thuis was hij een heel onzekere, wankele man,” vertelt Grevink. „Toen ik arriveerde, kwam er tot ongenoegen van zijn vrouw meteen een fles whisky op tafel. Mijn komst was voor hem een excuus om te drinken, want hij had zijn vrouw beloofd de fles niet meer aan te raken. Ten minste, als hij alleen was. Die regel mocht natuurlijk wel gebroken worden als er visite kwam.”

Na verloop van tijd besloot Grevink het straatmuzikantenbestaan vaarwel te zeggen en te kiezen voor een wat 'stabiel' leven. Hij nam een aantal soloalbums op en eind jaren negentig deed hij van zich spreken met de groep Polgate. Hij had tegen die tijd een vrouw, een dochter en een baan in de zorg. Dat werk in de crisisopvang paste

uitstekend bij hem, want als straatmuzikant had hij genoeg ervaring aan de zelfkant van het leven opgebouwd. „Maar ik ben de muziek nooit kwijtgeraakt, dat was te veel een tweede natuur voor mij geworden,” lacht Grevink. Met de groep Polgate nam hij drie albums op, maar na vijf jaar pakte hij zijn solocarrière toch weer op. Na een project rond de muziek van Joy Division is Grevink op dit moment zijn zoveelste muzikale hoofdstuk begonnen met de band Belly Says. De muziek van die groep zou je de som kunnen noemen van alle ervaringen die hij tot nu toe heeft opgedaan. „Het voelt alsof ik opnieuw een creatieve uitdaging heb gevonden in mijn leven,” vindt hij zelf.

WITTE KRUIZEN

Het titelloze debuut van Belly Says is geproduceerd door Henk Koorn en dat is al net zo'n oude rot in het vak als Grevink. Koorn is zelfs nog steeds actief met de formatie Hallo Venray. „Ik heb ooit eens met hem door Bosnia getoerd toen de oorlog daar net was afgelopen,” vertelt Grevink.

„Twee jongens met een gitaar in een aftands busje. Een heel aparte ervaring. De mensen genoten echt van onze muziek, maar er was verder dan ook niks anders voor hen. We gingen eens in een stad flyers uitdelen voor een optreden. Het leek ons namelijk leuk om dat zelf te doen. Iedereen op straat reageerde enthousiast, maar het gekke was dat we alleen maar hele jonge mensen en 40-plussers tegenkwamen. We misten een bepaalde leeftijdsgroep, dat viel gewoon op. Op een gegeven moment zeiden we tegen een jongen: 'wat een vreemde stad is dit. Wonen hier geen mensen van dertig?' Hij wees toen naar de heuvels, waar allemaal witte kruizen stonden. 'Daar ligt die hele generatie,' zei hij. Dat heeft diepe indruk op ons gemaakt.”

Belly Says.

Rihanna - Loud

★★★★☆

Tijdens haar meest recente wereldtournee was Rihanna druk bezig met de opnames van haar nieuwe album Loud. De wereldster uit Barbados was toe aan een zonnige plaat. Helaas hangt Loud als los strandzand aan elkaar.

Voorganger Rated R verscheen eind vorig jaar en liet een donker geluid horen na de luchtige popalbums A Girl Like Me en Good Girl Gone Bad. Hoewel succesvol, wilde Rihanna na één album toch al afstand doen van de ingeslagen muzikale richting.

Op de radio merk je daar weinig van, want Rihanna blijft bovenal een singleartiest. Met die hits is niks mis, maar een volledig album interessant blijven blijkt een moeilijke opgave voor de zowel Rihanna als haar omvangrijke team aan songschrijvers en producers.

Loud opent feestelijk met twee tracks van het Noorse productieteam StarGate, naast de eveneens door StarGate geproduceerde single Only Girl (In The World) de meest hitgevoelige nummers op de plaat. Hierna zwalkt het album tussen een paar potentiële hits en typische fillers.

Op het drinkliedje Cheers (Drink To That) samplet Rihanna de rockballad I'm With You, van het debuutalbum van Avril Lavigne. Dat pakt leuker uit dan je zou denken en past bij het opgewekte karakter van de plaat - anders dan de Enya-sample in Fading.

In het kielzog van Mariah Carey en Céline Dion kan geen hedendaagse popzangeres zonder een random powerballad. Zangeres Priscilla Renea schonk haar Linda Perry-achtige nummer California King Bed aan Rihanna. Het liedje past totaal niet op deze dance-popplaat, net zo min als de R&B-ballad Skin.

CD-RECENSIE

Pink Floyd legt ruzie met platenlabel bij

LONDEN - Het geschil van de legendarische Britse rockgroep Pink Floyd met platenlabel EMI is ten einde. De band heeft een nieuw contract getekend bij de maatschappij, waartegen het vorig jaar een rechtszaak won. EMI mag ook de komende vijf jaar de muziek van Pink Floyd op de markt brengen, maakte het label bekend.

Pink Floyd had EMI vorig jaar aangeklaagd, omdat het bedrijf individuele nummers van de band via internet wilde gaan verkopen. De groep heeft echter bijna nooit singles uitgebracht, omdat de leden liever hebben dan fans complete albums luisteren. Pink Floyd was het ook niet eens met de manier waarop royalty's werden berekend. De rechter stelde de groep in het gelijk. Het hoger beroep van EMI werd een maand geleden afgewezen.

Pink Floyd staat al sinds 1967 onder contract bij EMI. De groep bereikte wereldfaam met nummers als Wish you were here, Another brick in the wall, Comfortably numb en Shine on, you crazy diamond. Wereldwijd heeft de band meer dan 200 miljoen albums verkocht. De plaat The dark side of the moon (1973) is een van de best verkochte albums aller tijden. De lp stond van 1973 tot 1988 onafgebroken in de Amerikaanse albumhitlijst.

Jazzpianist Billy Taylor (89) overleden

NEW YORK - De Amerikaanse jazzpianist Billy Taylor isop 89-jarige leeftijd overleden aan hartfalen in New York. Dat heeft zijn dochter laten weten, berichten Amerikaanse media.

Dr. Taylor, zoals hij genoemd wilde worden, behaalde een doctoraal in de muziek aan de universiteit van Massachusetts. Hij groeide op in Washington als zoon van een tandarts en een lerares en begon op zijn zevende met pianolessen. Twee dagen na aankomst in New York in 1943 speelde hij al met de tenorsaxofonist Ben Webster in de befaamde jazzclub Three Deuces, waar hij jaren zou blijven spelen.

Hij was het 'levende tegenbewijs' van het stereotype jazzmuzikant als ongeschoolde, verbaal minder begaafde muzikant in de jaren veertig. Een recensent van The Times beschreef hem in de jaren negentig als een geniale professor die jazz toegankelijk wist te maken zonder er een slap aftreksel van te maken.

Hij wordt geroemd om zijn feilloze techniek en elegante stijl. Taylor hielp de jazz terug te brengen naar de zwarte wijken van New York door daar gratis concerten te geven met nationale bekendheden. „Ik wist dat jazz niet zo bekend in de oren klonk voor jonge zwarten als de soul van James Brown”, zei hij in de jaren zeventig. „Als je tegen een jonge kerel in Harlem zegt dat Duke Ellington geweldig is, dan blijft hij sceptisch tot hij hem heeft zien spelen op 127th Street.”

MEGA TOP 20

1 HELLO
martin solveig	11 KERSTMIS
marco borsato
2 JUST THE WAY YOU ARE
bruno mars	12 LIKE A G6
far east movement
3 ROLLING IN THE DEEP
adele	13 RAISE YOUR GLASS
pink
4 ONLY GIRL (IN THE WORLD)
rihanna	14 JUST A DREAM
nelly
5 BARBRA STREISAND
duck sauce	15 THE TIME (DIRTY BIT)
the black eyed peas
6 SHAKE UP CHRISTMAS
train	16 MAGIC
b.o.b ft. rivers Cuomo
7 CHRISTMAS LIGHTS
coldplay	17 STUCK
caro emerald
8 DYNAMITE
taio cruz	18 PERFECTLY LONELY
john mayer
9 ZING VOOR ME
lange Frans & thé lau	19 THE FLOOD
take that
10 GRENADE
bruno mars	20 TURBO
new kids ft. paul elstak

